

ΜΙΚΡΟΙ ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ

η μαθητική εφημερίδα του Δημοτικού Σχολείου Αρμενίου
για την ανάδειξη της Πολιτιστικής Κληρονομιάς του τόπου μας

για να θυμηθούν οι παλαιότεροι ...
και να μάθουν οι νεότεροι ...

Ζήτω το καρναβάλι!!!

Πολιτιστική Κληρονομιά

Το κληροδότημα μιας κοινωνίας
από παλαιότερες γενιές,
που διατηρείται στο παρόν και
παραχωρείται στο μέλλον,
για να επωφεληθούν οι επόμενες γενιές.

Η Πολιτιστική Κληρονομιά
είναι **μοναδική** και **αναντικατάστατη**.
Περιλαμβάνει: τον **απτό - υλικό** πολιτισμό
(κτίρια, μνημεία, τοπία, βιβλία, έργα τέχνης,
τεκμήρια), τον **άυλο** πολιτισμό (λαογραφία,
παραδόσεις, κανόνες λειτουργίας και
συμπεριφοράς, γλώσσα, γνώση), τη «**φυσική**»
κληρονομιά (πολιτιστικά τοπία, βιοποικιλότητα)
και την **ψηφιακή** κληρονομιά.

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

Η εφημερίδα μας, ένα
μελίσι που
τροφοδοτείται
συνεχώς από τα άνθη
της γνώσης.
«Να γίνομαι άνεμος για
τον χαρταετό και
χαρταετός
για τον άνεμο,
ακόμη κι όταν ουρανός
δεν υπάρχει...», έγραψε
ο Οδυσσέας Ελύτης.
Έτσι και η εφημερίδα
μας,
να δίνει φτερά, πάντα
και παντού,
στα παιδιά να πετούν...

Ο Φλεβάρης κι αν φλεβίσει, καλοκαίρι θα μυρίσει!

Οι δραστηριότητές μας

Άσκηση ετοιμότητας σεισμού

Πραγματοποιήσαμε μία ακόμη από τις προβλεπόμενες ασκήσεις ετοιμότητας του έτους στο σχολείο μας.

Η Ελλάδα, πρώτη σε σεισμικότητα χώρα στη Μεσόγειο και έκτη στον κόσμο, πλήττεται συνεχώς από σεισμούς από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Κάποιοι από αυτούς τους σεισμούς ήταν αρκετά καταστροφικοί και πραγματικά σημάδεψαν την ιστορία της. Ο σεισμός είναι ένα φυσικό φαινόμενο, που όμως μπορεί να μετατραπεί σε ένα καταστροφικό φαινόμενο, αν υπάρχουν ευπαθή κτίρια και υποδομές. Τον σεισμό δεν μπορούμε να τον αποφύγουμε μιας και συνδέεται με δυνάμεις στο εσωτερικό της Γης. Μπορούμε, όμως, να τον αντιμετωπίσουμε, αν γνωρίζουμε τι πρέπει να κάνουμε.

η ολομέλεια της ΣΤ΄ τάξης

Μάθετε για τον Σεισμό και Προστατευτείτε

ΠΡΙΝ ΤΟΝ ΣΕΙΣΜΟ

ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ

ΤΟΥ ΣΕΙΣΜΟΥ

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΣΕΙΣΜΟ

Ο.Α.Σ.Π.
Οργανισμός Αντισεισμικού Σχεδιασμού & Προστασίας
Ξάνθου 32, Ν. Ψυχικό 154 51
Τηλ.: 210 67 28 000, Fax: 210 67 79 561
e-mail: info@oasp.gr
www.oasp.gr
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ο δεύτερος μήνας του έτους ανήκει στην εποχή του χειμώνα κατά το Γρηγοριανό Ημερολόγιο είναι ο **Φεβρουάριος**.

A. Συσχετισμοί

Αρχικά ήταν ο 12^{ος} και τελευταίος μήνας του Ρωμαϊκού ημερολογίου.

Γύρω στο 153 π.Χ., καθιερώθηκε ως 2^{ος}, θέση που διατηρεί μέχρι σήμερα στο δωδεκάμηνο πολιτικό ημερολόγιο.

Με την ημερολογιακή μεταρρύθμιση του Ιουλίου Καίσαρα το 45 π. Χ. είχε 29 μέρες τα κοινά έτη και 30 μέρες στα δίσεκτα.

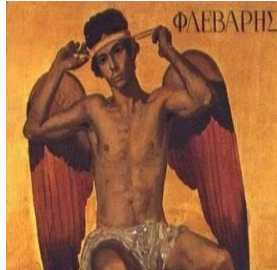
Ο αυτοκράτορας Οκταβιανός Αύγουστος αφαίρεσε μία μέρα από τον Φεβρουάριο και την προσέθεσε στον Αύγουστο, που ήταν αφιερωμένος στο πρόσωπό του.

Ο Φέβρουος ήταν ο θεός των νεκρών και η Φεβρούα ήταν η θεά που επόπτευε τους καθαρμούς και τους εξαγνισμούς.

Ο Φεβρουάριος ήταν από τους Ρωμαίους αφιερωμένος στον εξαγνισμό και, επειδή ήταν πολύ βροχερός στον Ποσειδώνα. Στο αρχαίο Αττικό ημερολόγιο ο Φεβρουάριος αντιστοιχούσε με το δεύτερο δεκαπενθήμερο του μήνα Γαμηλιώνα και το πρώτο του μήνα Ανθεστηριώνα, προς τιμήν του θεού Διόνυσου. Την πρώτη μέρα της γιορτής ανοίγονταν τα πιθάρια με τον νέο οίνο, ο οποίος αναμειγνυόταν με νερό για να προσφερθεί ο πρώτος «κεκραμένος οίνος», το πρώτο «κρασί».

B. Ονομασίες

Το όνομά του προέρχεται από το λατινικό ρήμα februaire = εξαγνίζω, καθαίρω.

Μερικές από τις **ονομασίες** του είναι:

- Κουτσοφλέβαρος ή Κουτσός ή Μικρός ή Ληψομήνας ή Κουτσούκης, επειδή έχει 28 και κάθε τέσσερα χρόνια 29 ημέρες
- Φλιάρης, χλιαρός
- Γκουζούκης, ατελής
- Κούντουρος, κολοβός
- Κλαδευτής, επειδή θεωρείται μήνας κατάλληλος για το κλάδεμα των δέντρων.
- Φλεβάρης, από τη συσχέτισή του με τις «φλέβες», δηλαδή τα υπόγεια νερά, που αναβλύζουν λόγω πολλών βροχών.
- Τρυγητής ή Κλαδευτής, γιατί τότε γίνεται το κλάδεμα, το καθάρισμα και το τσάπισμα των αμπελιών. Τότε βάζουν και καταβολάδες, δηλαδή φυτεύουν αμπέλια.
- Μεθυσμένος, άστατο καιρός

Γ. Λαογραφία

Γρουσουζιά;

Κάθε τέσσερα χρόνια, για να συντονιστεί το ημερολόγιο των 365 ημερών προς το ηλιακό έτος, ο Φεβρουάριος έχει 29 μέρες και τότε η χρονιά είναι δίσεκτη.

Πολλοί πιστεύουν ότι το δίσεκτο έτος φέρνει κακοτυχία κι έτσι αποφεύγουν να θεμελιώσουν σπίτια ή να παντρευτούν ή να φυτεύουν αμπέλια οι γεωργοί.

Η παρανόηση του λαού για τα δίσεκτα έτη ως «γρουσουζικά» ίσως προέρχεται από τη λανθασμένη αντίληψη της ετυμολογίας και της ορθογραφίας του α' συνθετικού της λέξης «δίσεκτο». Δηλαδή αντί του σωστού «δισ» = δύο φορές, να εννοείται λανθασμένα το αχώριστο προθεματικό μόριο «δυσ» = η έννοια της δυστυχίας, της δυσκολίας.

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Γ. Λαογραφία

Φεβρουάριος – Φεβράρης -
Φρεβάρης – Φλεβάρης.

Παρετυμολογήθηκε από τη λέξη φλέβα.

Οι Θεσσαλοί δικαιολογούν το όνομα του μήνα με το ότι τότε «ανοίγουν οι φλέβες απ' τη γης κι φέρνουν τα πηγάδια νιρό».

«Ο Φλεβάρης κι αν φλεβίσει,
καλοκαίρι θα μυρίσει»

Ο Φεβρουάριος με τις ανθισμένες
αμυγδαλιές είναι προπομπός της **άνοιξης**.

Ψυχοσάββατα

Η αρχή του *Τριωδίου* γινόταν ιδιαίτερα αισθητή, κυρίως την *Τσικνοπέμπτη*, που σφάζονταν πολλά χοιρινά.

Το Σάββατο της ίδιας εβδομάδας και τα δύο επόμενα Σάββατα, των **Αγίων Θεοδώρων**, είναι αφιερωμένα στη μνήμη των πεθαμένων.

Στα *Ψυχοσάββατα* αυτά, φαίνεται ότι συνεχίζεται αρχαία συνήθεια, αν λάβουμε υπόψη ότι στα Ανθεστήρια, στην αρχαία Αθήνα την ίδια περίπου εποχή, η τρίτη ημέρα, οι Χύτροι, ήταν ημέρα των ψυχών, με προσφορές πανσπερμίας στους νεκρούς και σπονδές από νερό πάνω στους τάφους».

Στα *Ψυχοσάββατα* οι ψυχές κάθονται επάνω στα δέντρα και τα βλαστάρια του αμπελιού, γι' αυτό δεν κόβουν μέχρι τότε βλαστάρια, μήπως πέσουν οι ψυχές που είναι καθισμένες επάνω σε αυτά και κλάψουν.

Πώς ο Φλεβάρης έγινε Κουτσοφλέβαρος;

Σύμφωνα με την λαϊκή παράδοση, τα τρία αδέρφια, Γενάρης, Φλεβάρης και Μάρτης τρύγησαν τ' αμπέλια τους και φτιάξανε κρασί.

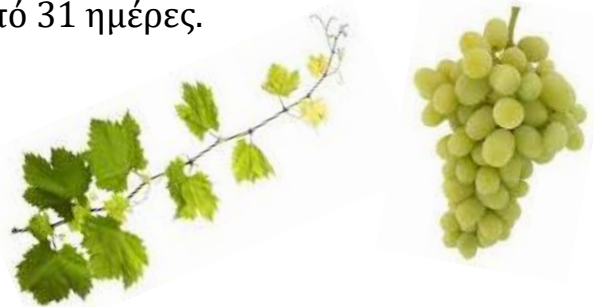
Όμως η παραγωγή εκείνη τη χρονιά ήταν πολύ μικρή κι έτσι συμφώνησαν να ενώσουν σ' ένα πιθάρι το κρασί τους, και να το χρησιμοποιούν έπειτα εξ ίσου.

Ο Φεβρουάριος λάτρευε να πίνει. Όταν, λοιπόν, έβαλε το δικό του κρασί, άνοιξε μια τρύπα στο πιθάρι για να μπορεί να πάρει το μερίδιό του χωρίς να το καταλάβουν οι άλλοι.

Από εκείνη την τρύπα έπινε λίγο – λίγο κάθε μέρα κρυφά από τα αδέρφια του. Δεν μπορούσε όμως να ελέγξει τον εαυτό του, κι έτσι ήπια όλο το κρασί, και το κρασί των άλλων, με αποτέλεσμα να πει όλο το κρασί και να μεθύσει! Γι' αυτό πολλές φορές δεν ξέρει τι κάνει κι έχει άστατο καιρό, όπως λέει και η παροιμία:

«Ο Φλεβάρης κι αν φλεβίσει, καλοκαίρι θα μυρίσει! Μα αν τύχει και θυμώσει μες στο χιόνι θα μας χώσει!»

Τα αδέρφια του θύμωσαν και για να τον τιμωρήσουν του πήραν ο καθένας από μία μέρα. Έτσι, αυτός έμεινε κουτσός με 28 μέρες, ενώ οι άλλοι δύο μήνες έχουν από 31 ημέρες.

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

Δ. Παροιμίες για τον μήνα Φεβρουάριο

- Φλεβάρης, Κουτσοφλέβαρος, έρχεται κούτσα κούτσα, όλο νερά και λούτσα.
- Σ' όσους μήνες έχουν «ρο», μπάνιο με ζεστό νερό.
- Άσπρος Φλεβάρης, χαρούμενος ο χωραφιάρης.
- Τον Φλεβάρη μη φυτέψεις, ούτε να στεφανωθείς, Τρίτη μέρα μη δουλέψεις, Σάββατο μη στολιστείς.
- Τον Φλεβάρη τον καλό ανοίγει η γης από το νερό.
- Χιόνια του Φλεβαριού, χρυσάφι του καλοκαιριού.
- Υπαπαντή καλοβρεγμένη, η κοφίνα γιομισμένη.
- Θύμωσε ο Φλεβαράκης, πλάκωσε ο χιονάκης.
- Τον Φλεβάρη τον καλό ανοίγει η γης από το νερό.
- Φλεβάρης κουτσοφλέβαρος, του τσαπιού ο μήνας.
- Στις δεκαπέντ' απ' τον Φλεβάρη, βαρεί το άλογο ποδάρι.
- Θύμωσε ο Φλεβαράκης, πλάκωσε ο χιονάκης.
- Ό,τι ημέρα κάμει της Παπαντής, θα την κάνει σαράντα μέρες.
- Του Φλεβάρη είπαν να βρέξει και λησμόνησε να πάψει.
- Ό,τι έφτιασε ο Φλεβάρης έχει ο Αλωνάρης.
- Του Άη Τρυφώνου μην δουλέψεις και τα χέρια σου κλαδέψεις.
- Ο Φλεβάρης κι αν φλεβίσει, καλοκαίρι θα μυρίσει, μ' αν τις φλέβες του ανοίξει, ξεροπήγαδα γιομίζει.
- Τον καλό τον Φλεβαράκη σκάρισε τ' αρνάκι.
- Τον Γενάρη κλάδευε, τον Φλεβάρη απόσκαφτε.
- Παπαντούλα βροχερή και τ' αλώνια σαν σωροί.
- Ζεστός Φλεβάρης, το Πάσχα κρύο.
- Ο Φλεβάρης φλέβες ανοίγει και πόρτες σφαλάει.
- Φλεβάρη μήνα κοίταγε ήλιο και φεγγάρι, πάρε και γνώμη από αστρί και κάνε ό,τι βγάλει.

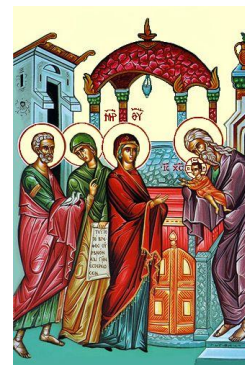
Ο Φεβρουάριος δημιουργεί αισιοδοξία, ως ο τελευταίος μήνας του χειμώνα.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

εορτολόγιο

- 1/2 Αγίου Τρύφωνα
- 2/2 Υπαπαντή του Χριστού
- 3/3 Συμεών του Θεοδόχου
- 8/2 Προφήτου Ζαχαρία, Άγιος Θεόδωρος ο Στρατηλάτης
- 10/2 Αγίου Χαραλάμπους
- 13/2 Ακύλα και Πρισκίλλης
- 14/2 Βαλεντίνος

Υπαπαντή

η ορθόδοξη
γιορτή της
μητέρας

Αυτήν την ημέρα από το 1929 έχει καθιερώσει η Ελληνορθόδοξη Παράδοσή μας, σαν σημείο αναφοράς για την Ελληνίδα Ορθόδοξη Μητέρα τιμώντας τους κόπους, τις θυσίες και την ανεκτίμητη προσφορά της στην οικογένεια και την κοινωνία μας.

Σύμφωνα με την λαϊκή παράδοση, ο καιρός την ημέρα της Υπαπαντής μπορεί να βοηθήσει στην «πρόβλεψη» των μεταβολών του καιρού που θα ακολουθήσει: «Καλοκαιρία της Παπαντής, μαρτυρικός χειμώνας» και «Ό,τι καιρός κάμει στη Παπαντής, θα τον κάμει σαράντα μέρες».

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

Διατροφή

Στο προηγούμενο φύλλο μας ασχοληθήκαμε με τον φάκελο «Διατροφή».

Συντάξαμε και μοιράσαμε ερωτηματολόγια στους συμμαθητές μας, καταμετρήσαμε τις επιλογές τους και βγάλαμε τα συμπεράσματά μας.

Με τα αποτελέσματα της έρευνάς μας στο χέρι συναντήσαμε τον κύριο Παπαστεργίου Βασίλη, διατροφολόγο – διαιτολόγο και του ζητήσαμε να έρθει στο Σχολείο μας, να μας μιλήσει για την υγιεινή διατροφή, ως ειδικός επιστήμονας.

Επίσκεψη ειδικού στο Σχολείο μας

Ο κύριος Παπαστεργίου ανταποκρίθηκε με μεγάλη χαρά στο κάλεσμά μας και το Σχολείο μας τον υποδέχθηκε θερμά.

Όλα τα παιδιά παρακολούθησαν τη διάλεξη – παρουσίασή του και συμμετείχαν ενεργά σ' αυτήν απαντώντας στα ερωτήματα που τους τέθηκαν, με ερωτήσεις για την επίλυση αποριών τους και παίρνοντας μέρος στα «διατροφικά» παιχνίδια που τους πρότεινε.

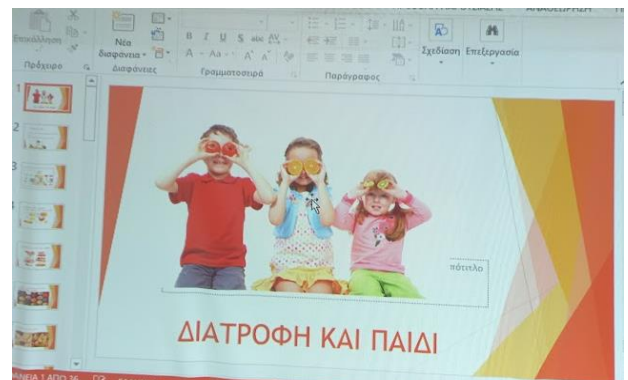
Ο κ. Βασίλης μάς μίλησε για την υγιεινή και ισορροπημένη διατροφή την οποία πρέπει να ακολουθούμε, τονίζοντας ιδιαίτερα τις τροφές που πρέπει να καταναλώνουμε, εμείς τα παιδιά, και εκείνες που πρέπει να αποφεύγουμε. Έδωσε μεγάλη βαρύτητα στην αξία του πρωινού γεύματος και την ενέργεια που δίνει για τις καθημερινές μας δραστηριότητες και έδωσε συμβουλές για το κολατσιό στο σχολείο.

Τόνισε, επίσης, τη σημασία της καθημερινής σωματικής άσκησης.

Επιλέγω το καλύτερο για το σώμα μου και για το μυαλό μου!

- ▶ Προσέχοντας τις επιλογές σου και κάνοντας μικρές αλλαγές στη διατροφή σου, θα έχεις το καλύτερο «καύσιμο» για να λειτουργεί σωστά και αποδοτικά το σώμα σου, έτσι ώστε να τα καταφέρνεις με τις καθημερινές σου υποχρεώσεις, τα μαθήματα και τις σωματικές σου δραστηριότητες.
- ▶ Έξυπνες επιλογές για σνακ είναι τα τρόφιμα που μπορούν να σε γεμίσουν ενέργεια και να συμπληρώσουν τη διατροφή σου

ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΗΣ

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

Αποκριά

Την έννοια **αποκριά** την συναντάμε για πρώτη φορά στην Αρχαία Ελλάδα, στις πομπές που γίνονταν κατά τη διάρκεια των Ελευσινίων Μυστηρίων, που μαζί με τα Διονύσια είναι οι πρόγονοι του σημερινού καρναβαλιού.

Τις ημέρες των τελετουργιών οι παρευρισκόμενοι μεταμφιέζονταν ή κάλυπταν το πρόσωπό τους, ώστε να παραμείνει άγνωστη η ταυτότητά τους και επιδίδονταν στον χορό και στο ποτό με προκλητικές πράξεις και έντονη βωμολοχία.

Σήμερα Απόκριες ονομάζονται οι τρεις εβδομάδες πριν από την μεγάλη Σαρακοστή, που αρχίζει με την Καθαρή Δευτέρα. Ονομάστηκαν έτσι, επειδή αυτή την περίοδο συνηθίζεται να μην τρώνε κρέας οι Χριστιανοί, δηλαδή «να απέχουν από κρέας».

Ανάλογη με την ελληνική λέξη **Αποκριά** είναι και η λατινική λέξη **καρναβάλι** (Carne = κρέας και Vale = περνώ - χαιρετώ - παύω).

Το κύριο γνώρισμα στις απόκριες είναι οι μεταμφιέσεις, τις οποίες συναντάμε σε ολόκληρη την Ελλάδα, καθώς και στην υπόλοιπη Ευρώπη. Το όνομα των μεταμφιεσμένων από τόπο σε τόπο διαφέρει:

κουδουνάτοι, καμουζέλες, μούσκαροι, αλλά το κοινότερο είναι μασκαράδες και καρνάβαλοι, που προέρχεται από τις ιταλικές λέξεις maschera και carnevale.

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

Τριώδιο και ονομασίες των εβδομάδων

Οι Απόκριες είναι η ευχάριστη παρένθεση ανάμεσα στο Δωδεκαήμερο και τη Μεγάλη Σαρακοστή. Αυτή η περίοδος κρατάει τρεις εβδομάδες και ονομάζεται **Τριώδιο**.

Η ονομασία αυτή προέρχεται από τις «τρεις ωδές» του Ευαγγελίου της Ορθοδοξίας.

Το «Τριώδιο» αρχίζει την Κυριακή του «Τελώνη και Φαρισαίου», συνεχίζει με την Κυριακή του «Ασώτου Υιού», την Κυριακή της «Απόκρεω» και ολοκληρώνεται την Κυριακή της «Τυρινής».

Η **πρώτη εβδομάδα** ονομάζεται "**Προφωνή**", επειδή παλιά προφωνούσαν, ανακοίνωναν ότι άρχιζαν οι Απόκριες και κάθε οικογένεια έπρεπε να φροντίσει για τις προμήθειές της. Λέγεται και "**Απολυτή**", γιατί απολύονται οι ψυχές των νεκρών και πάνε στον Πάνω Κόσμο.

Η **δεύτερη εβδομάδα** λέγεται "**Κρεατινή**", γιατί είναι η τελευταία εβδομάδα που τρώνε κρέας. Ειδικά την Πέμπτη αυτής της εβδομάδας, την "**Τσικνοπέμπτη**", σε όλα τα σπίτια ψήνουν κρέας και η μυρωδιά του ψητού (τσίκνα) πλημμυρίζει τις γειτονιές.

Το Σάββατο όμως της Κρεατινής και τα δύο επόμενα Σάββατα, είναι αφιερωμένα στη μνήμη των νεκρών (Ψυχοσάββατα). Σύμφωνα με την παράδοση οι συγγενείς επισκέπτονται τα μνήματα και μοιράζουν κόλλυβα.

Η **τρίτη εβδομάδα** ονομάζεται "**Τυρινή**". Κατά τη διάρκειά της επιτρέπεται να τρώνε μόνο γαλακτοκομικά, κυρίως τυρί.

Η επόμενη είναι η πρώτη μέρα της Σαρακοστής και ξεκινάει η νηστεία, που διαρκεί 40 ημέρες. Οι χριστιανοί ονόμασαν τη μέρα αυτή "**Καθαρά Δευτέρα**", γιατί με την έναρξη της νηστείας θεωρούσαν ότι άρχιζε η «κάθαρση» του σώματος και του πνεύματος, η ψυχική και σωματική προετοιμασία για το Πάσχα.

Στο διάστημα αυτό και για επτά εβδομάδες δε γίνονται γάμοι, γλέντια ούτε πανηγύρια.

αποκριάτικα έθιμα του τόπου μας

Στην Ελλάδα υπάρχει πληθώρα από έθιμα που διαφέρουν από περιοχή σε περιοχή. Γιατί κάθε περιοχή μας, κάθε πόλη και χωριό, έχει τη δική του παράδοση και έθιμα, που ευτυχώς έχουν διατηρηθεί μέχρι και στις μέρες μας.

Πάμε μία βόλτα να δούμε πώς οι απόκριες γιορτάζονται στον τόπο μας!

Μεταμφιέσεις - Καρναβάλι

Το Καρναβάλι, το σημαντικότερο έθιμο της Αποκριάς, θεωρείται ότι έχει τη ρίζα του στη φύση, στη ζωή του αγροτικού κόσμου και στις διονυσιακές μεταμφιέσεις. Οι μεταμφιέσεις ήταν ένα έθιμο που τηρούνταν σε όλη τη διάρκεια του Τριωδίου.

Τα ρούχα των μεταμφιεσμένων ήταν κωμικά και προκαλούσαν τον γέλωτα. Οι μασκαρεμένοι επισκέπτονταν το βράδυ συγγενικά και φιλικά τους σπίτια και αφού γινόταν τα σχετικά πειράγματα και χωρατά, αποκάλυπταν στη συνέχεια τα πρόσωπά τους και όλοι μαζί χόρευαν, έπιναν και διασκέδαζαν οικογενειακά. Παράλληλα οι νοικοκυραίοι αλεύρωναν τους μεταμφιεσμένους και προκαλούνταν έτσι γέλια και ευθυμία. Αρκετές ομάδες μασκαρεμένων είχαν μαζί και μουσικά όργανα, ώστε να μεγαλώνει το κέφι. Σήμερα, η κορύφωση του Καρναβαλιού γίνεται την τελευταία Κυριακή της Τυροφάγου και κλείνει την Καθαρά Δευτέρα με το κάψιμο του Καρνάβαλου.

Ο εικονικός γάμος

Το επίσημο Καρναβάλι γινόταν την ημέρα της Αποκριάς, μετά τη Θεία Λειτουργία και είχε ως κέντρο τον Γάμο. Σχεδόν γινόταν αναπαράσταση μέρους του γάμου, με τον παραδοσιακό τρόπο και προσέλκυε αρκετούς θεατές - θαυμαστές, αφού τα δρώμενα πρόσωπα ήταν χωρίς μάσκα.

Ο γάμος γινόταν στα περισσότερα χωριά με όλα τα παραδοσιακά - λαογραφικά στοιχεία και ήταν η πιο ζεστή εκδήλωση της ημέρας αυτής.

Η συγχώρεση

Σύμφωνα με την παράδοση, τελευταία ημέρα της Αποκριάς και μετά το τέλος του φαγητού, μικροί - μεγάλοι πάνε στο σπίτι του γεροντότερου μέλους της οικογένειας, του παππού, για Συγχώρεση. Με την είσοδο στο σπίτι φιλούν τα χέρια όλων των γεροντότερων λέγοντας «Σ'χουρημένα» κι αυτοί ανταπαντούν «Σ'χουρημένα κι αφημένα. Νερό κι άλας. Καλή Σαρακοστή» και δίνουν ένα μικρό χρηματικό ποσό, ιδιαίτερα στους μικρούς που περιμένουν με ανυπομονησία. Τα παιδιά πήγαιναν για συγχώρεση και στο σπίτι των νονών τους.

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

αποκριάτικα έθιμα του τόπου μας

Το γαϊτανάκι

Από τα λίγα έθιμα που διατηρούνται αυτούσια ως τις ημέρες μας.

Το γαϊτανάκι είναι ένας χορός που δένει απόλυτα με το χρώμα και το κέφι της Αποκριάς. Ένα υπέροχο «παιχνίδι», με όλα τα χαρακτηριστικά τα οποία είναι αναγκαία για μια ξέφρενη διασκέδαση. Η λέξη «γαϊτανάκι» είναι υποκοριστικό της μεσαιωνικής λέξης «**γαϊτάνιν**», που σημαίνει μεταξωτό κορδόνι, λωρίδα.

Οι κορδέλες συνήθως ήταν από βαμβάκι, μαλλί ή μετάξι και αποτελούσαν διακοσμητική πινελιά των φορεμάτων.

Το γαϊτανάκι, πέρασε στην Ελλάδα από πρόσφυγες του Πόντου και της Μικράς Ασίας και έδεσε απόλυτα με τα άλλα τοπικά έθιμα.

Πώς παίζεται

Χρειάζονται δεκατρία άτομα για να στήσουν τον ιδιότυπο χορό.

Ο ένας κρατά έναν μεγάλο στύλο στο κέντρο, από την κορυφή του οποίου ξεκινούν δώδεκα μακριές κορδέλες, τα γαϊτάνια, διαφορετικού χρώματος.

Γύρω από τον στύλο δώδεκα χορευτές κρατούν από ένα γαϊτάνι και χορεύουν ταυτόχρονα ανά ζευγάρια, τραγουδώντας το παραδοσιακό τραγούδι.

Καθώς κινούνται γύρω από τον στύλο, κάθε χορευτής εναλλάσσεται με το ταίρι του και έτσι όπως γυρνούν, πλέκουν τις κορδέλες γύρω από τον στύλο δημιουργώντας χρωματιστούς συνδυασμούς.

Όταν οι κορδέλες έχουν τυλιχτεί όλες και οι χορευτές χορεύουν όλο και πιο κοντά

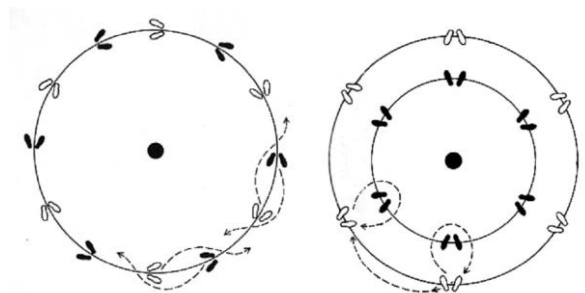
στο κοντάρι, αντιστρέφεται η φορά του χορού και αφού τα γαϊτάνια ξετυλιχτούν ο χορός τελειώνει.

Τι συμβολίζει

Ο αριθμός των δώδεκα χορευτών λέγεται ότι δηλώνει τους μήνες του χρόνου που εναλλάσσονται ή τις Ώρες, τις μυθικές θεότητες του χρόνου.

Σύμφωνα πάντα με την παράδοση, το γαϊτανάκι συμβολίζει την ομόνοια και τη συναδελφικότητα. Ο κυκλικός χορός συμβολίζει τον κύκλο της ζωής, από τη ζωή στον θάνατο, από τη λύπη στη χαρά, από τον χειμώνα στην άνοιξη και το αντίθετο.

Τα γαϊτανάκια που στήνονται σε πλατείες την περίοδο της αποκριάς, χορεύονται από πολύ περισσότερους ανθρώπους, με πολύ κέφι και σπανίως ακολουθούνται κάποια χορευτικά βήματα, αλλά παρόλα αυτά, υπάρχουν **βήματα!**

τα βήματα του χορού

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

αποκριάτικα έθιμα του τόπου μας

Το έθιμο της “χάσκας”

Η “χάσκα” είναι αποκριάτικο έθιμο που λαμβάνει χώρα στο αποχαιρετιστήριο δείπνο της Αποκριάς και γίνεται με τους σχετικούς αστεϊσμούς.

Παίζεται με αβγό ή άλλοτε πάλι με σκληρό, στραγαλίσιο, χαλβά ή λουκούμι.

Πώς παίζεται

Χρειάζονται ένα αβγό βρασμένο και ξεφλουδισμένο, ένα

μακρύ ξύλο ή ο πλάστης για τις πίτες και μία κλωστή (σπάγκος) περίπου ένα μέτρο. Το ένα άκρο της κλωστής δένεται στον «πλάστη» ενώ στην άλλη δένεται το αβγό. Σύμφωνα με το έθιμο, όλη η οικογένεια κάθεται σε θέση οκλαδόν γύρω από τον γεροντότερο (παππού ή γιαγιά) που μένει όρθιος στη μέση του κύκλου και κουνά σαν εκκρεμές το αβγό μπροστά από τα στόματα μικρών και μεγάλων, που προσπαθούν να πιάσουν, να αρπάξουν, να «χάψουν» το αβγό χωρίς να χρησιμοποιήσουν τα χέρια τους που συνήθως είναι «δεμένα» στο πίσω μέρος του σώματος.

Η διαδικασία του εθίμου είναι διασκεδαστική γιατί δεν είναι εύκολο να πιάσει κάποιος το αβγό. Όποιος το «χάψει» θεωρείται ο τυχερός και εκτός του ότι τρώει το αβγό παίρνει και επί πλέον ένα έπαθλο.

Μόλις ολοκληρωθεί η διαδικασία βάζουν φωτιά στην κλωστή και αν καεί ολόκληρη θεωρείται καλό σημάδι, καλός οιωνός, για το σπιτικό.

Σε ορισμένες περιοχές διατηρούν το έθιμο για να έχουν πλούσια σοδειά στη βρίζα και το σιτάρι.

«Με αβγό κλείνω το στόμα το βράδυ της Αποκριάς, με αβγό το ανοίγω το βράδυ της Ανάστασης» λένε εννοώντας ότι το πρώτο φαγητό μετά τη Σαρακοστή θα είναι το πασχαλιάτικο αβγό.

Η γκαμήλα

Ένα άλλο έθιμο που προκαλεί γέλια είναι αυτό της Γκαμήλας.

Η Καμήλα αποτελείται από δύο άτομα που καλύπτονται με ρούχα και στολίδια και σχηματίζουν το σχήμα μιας καμήλας. Την οδηγεί ο καμηλιέρης, βαμμένος και ντυμένος σαν Άραβας.

Καθ' όλη τη διάρκεια της πορείας ο καμηλιέρης δίνει εντολές στην καμήλα προσπαθώντας να την οδηγήσει όπου θέλει. Όμως η καμήλα είναι ανυπάκουη και έτσι ο καμηλιέρης τη χτυπά με ένα ραβδί και τη βρίζει. Ο μεταμφιεσμένος που κρατούσε την ουρά της τεχνητής Γκαμήλας, έκανε τέτοιες κινήσεις που φαινόταν να πέφτουν τα κόπρανα της Γκαμήλας, θέαμα που προκαλούσε γέλια στους θεατές.

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

αποκριάτικα έθιμα του τόπου μας

φανός

Ένα ζωντανό έθιμο που στηρίζεται στην αυθόρμητη συμμετοχή των κατοίκων, αναβιώνοντας μια παράδοση, οι ρίζες της οποίας χάνονται στα βάθη του χρόνου. Γλέντι και ξεφάντωμα με φαγητό, κρασί, χορό, τραγούδι και αθυροστομία χωρίς όρια είναι τα χαρακτηριστικά των εκδηλώσεων.

«Οι Φανοί» είναι μεγάλες φωτιές που ανάβουν στις γειτονιές και οι ντόπιοι τραγουδούν αποκριάτικα τραγούδια (στο τοπικό ιδίωμα), που σατιρίζουν καταστάσεις και πρόσωπα.

Το βράδυ της Μεγάλης Αποκριάς όλοι οι «Φανοί» ανάβουν σ' όλες τις γειτονιές και γίνεται ένα ξέφρενο παραδοσιακό γλέντι ως το πρωί. Οι παρευρισκόμενοι σχηματίζουν κύκλο γύρω από τη φωτιά και τον κορυφαίο τραγουδιστή, επαναλαμβάνοντας με ρυθμό τα λόγια του υπό το χτύπημα των χεριών τους.

Στην αρχή λέγονται τραγούδια της αγάπης και του έρωτα, και ορισμένα εμπνευσμένα

από τα κατορθώματα των κλεφτών κατά την Επανάσταση.

Τα πιο τολμηρά λέγονται στη συνέχεια, είναι σκωπτικά και διακωμωδούν άνδρες και γυναίκες. Υπάρχουν όμως και κάποια που είναι μόνο για μεγάλους, τα «Ξανιέντραπα». Είναι πολύ αθυρόστομα και τραγουδιούνται αργά το βράδυ, «τις ώρες δηλαδή, που τα παλιά τα χρόνια, οι γυναίκες με τα παιδιά επέστρεφαν στα σπίτια τους».

Παλαιότερα, σε αρκετά χωριά του τόπου μας, τα δασκαλόπαιδα, κατά τη διάρκεια του Τριωδίου έκοβαν από το βουνό κέδρα και πουρνάρια και τα αποθήκευαν σε κάθε γειτονιά του χωριού για να κάνουν την Τρανή φωτιά στις Τρανές τις Αποκριές, όπως έλεγαν. Τις φωτιές τις άναβαν το βράδυ της Αποκριάς και κάθε μαχαλάς, προσπαθούσε να κάνει την πιο τρανή και εντυπωσιακή φωτιά, τον πιο μεγάλο φανό.

Το μπουρανί

Στον Τύρναβο, ένα αποκριάτικο φαλλικό έθιμο, που έχει ρίζες στην διονυσιακή λατρεία, είναι το «μπουρανί».

Στην ιστορική παράδοση συμμετείχαν μόνο άνδρες, οι οποίοι κατά την διάρκεια του εθίμου μεταφέρονταν σε κάθε πλατεία και γειτονιά μεταμφιεσμένοι.

Έπειτα έφτιαχναν το παραδοσιακό «μπουρανί», μια νηστίσιμη σούπα από τσουκνίδες, λάπατα, σπανάκι και ξύδι και παλιότερα ήταν αλάδωτο.

Τραγουδούσαν άσεμνα τραγούδια, ενώ πείραζαν τους περαστικούς με χειρονομίες αλλά και με τους χειροποίητους φαλλούς από ξύλο ή πηλό.

Σήμερα οι βωμολοχίες και τα τολμηρά σατιρικά αυτοσχέδια ποιήματα, έχουν εκλείψει και το γλέντι γίνεται μέσα σε πολιτιστικά πλαίσια.

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

αποκριάτικα έθιμα του τόπου μας

Η Καθαρά Δευτέρα, είναι η πρώτη ημέρα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Τα *Κούλουμα* και το *πέταγμα χαρταετού* την Καθαρά Δευτέρα, είναι συνέχεια των εορταστικών εκδηλώσεων της Αποκριάς. Αθυροστομία, καυστική σάτιρα, αλευρώματα και μουτζουρώματα τα κυριότερα στοιχεία της ημέρας αυτής.

Στα χωριά, οι μανάδες δεν έδιναν στα παιδιά τους νερό και ψωμί, αν στο σπίτι δεν έφερναν δείγμα φωλιάς σπουργιτών, γιατί το θεωρούσαν καλοτυχία.

Τα **κούλουμα** είναι πανελλήνιο έθιμο και συμβολίζει το τέλος του χειμώνα και την αρχή της άνοιξης. Ετυμολογικά η λέξη πιθανόν να προέρχεται από την αλβανική *colum* = καθαρός ή την ιταλική *cumulus* = σωρός. Χαρακτηρίζεται από την ομαδική έξοδο προς την εξοχή, φαγοπότι με νηστήσιμα εδέσματα και το πέταγμα του χαρταετού.

Σε κάποια χωριά, τη μέρα αυτή παίζουν τη γουρούνα, γίνονται γαϊδουρομαχίες ή αναπαράσταση παραδοσιακού γάμου, στον οποίο παρουσιάζεται με σατυρικό τρόπο όλη η ιεροτελεστία ενός γάμου.

Στην πλατεία του χωριού γίνονται τα στέφανα και ο παραδοσιακός γαμήλιος χορός. Όλους τους ρόλους υποδύονται μόνο άνδρες διαφόρων ηλικιών.

Η όλη διαδικασία διακωμωδείται με διάφορες ατάκες και κινήσεις, (πολλές φορές ακατάλληλες για το ευρύ κοινό) με σκοπό να προκαλέσουν γέλιο στους θεατές. Ιδιαιτερότητα αποτελεί ο παπάς με την παπαδιά.

Κατά τη διάρκεια των τεκταινόμενων σερβίρονται σαρακοστιανά νηστήσιμα εδέσματα, φασουλάδα και χαλβάς.

Με το πέρας της διαδικασίας όλοι καταλήγουν σε έναν μεγάλο χορό, όπου λαμβάνουν μέρος και όσοι από τους παρευρισκόμενους επιθυμούν.

Η **λαγάνα** είναι ο άζυμος άρτος (ψωμί), ο οποίος φτιάχνεται μόνο μια μέρα του χρόνου, την Καθαρή Δευτέρα, ενώ το όνομά της προέρχεται από το αρχαίο ελληνικό "λάγανον", μια πλακωτή ζύμη που παρασκευάζεται από αλεύρι και νερό και σηματοδοτεί την έναρξη της νηστείας της Μεγάλης Σαρακοστής.

Η λαγάνα αναφέρεται ως έδεσμα σε κείμενα της Αρχαιότητας, όπως του Αριστοφάνη.

Μια θεωρία θέλει να παρομοιάζεται η

λαγάνα με τον άρτο που κατανάλωσαν οι Ισραηλίτες κατά την έξοδό τους από την Αίγυπτο, από τότε και μέχρι τη στιγμή που ο Χριστός ευλόγησε τον ένζυμο άρτο.

Για το **πέταγμα του χαρταετού** μικροί και μεγάλοι μεταβαίνουν στον κοντινότερο λόφο, αμολούν την καλούμπα και συναγωνίζονται για το ποιος χαρταετός θα πετάξει ψηλότερα.

Ο οργιαστικός χαρακτήρας αυτής της περιόδου έχει ως σκοπό την εκτόνωση των παθών των ανθρώπων πριν από τη μακριά και επίπονη περίοδο της νηστείας της Σαρακοστής.

Ο άνθρωπος, απαλλαγμένος από τις επιταγές του σώματος που εκτονώθηκαν την περίοδο της Αποκριάς, αποζητά μία βαθύτερη πνευματικότητα, που θα τον οδηγήσει στην Ανάσταση και το Πάσχα.

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

Παρέα με την κυρά Παράδοση

Η κυρά Σαρακοστή

Η κυρά σαρακοστή

Την Κυρά Σαρακοστή που 'ναι έθιμο παλιό οι γιαγιάδες μας την φτιάχναν με αλεύρι και νερό.

Για στολίδι της φορούσαν στο κεφάλι έναν σταυρό μα το στόμα της ξεχνούσαν γιατί νήστευε καιρό.

Και τις μέρες της μετρούσαν με τα πόδια της τα επτά. Κόβαν ένα την βδομάδα μέχρι να 'ρθει η Πασχαλιά.

Την πρώτη μέρα μετά το τέλος της Αποκριάς ονομάζουμε Καθαρά Δευτέρα γιατί από εκείνη την ημέρα αρχίζει νηστεία των 40 ημερών που ονομάζουμε Σαρακοστή. Σαρακοστή λέμε τις 40 μέρες πριν από την Κυριακή του Πάσχα. Νηστεύουμε για να μιμηθούμε τη νηστεία που έκανε ο Χριστός στην έρημο. Επειδή τα παλιά τα χρόνια δεν είχαν ημερολόγια, όπως σήμερα, για να μετρούν το πέρασμα της νηστείας, έφτιαχναν την κυρά-Σαρακοστή. Η Κυρά Σαρακοστή ήταν φτιαγμένη από ζυμάρι. Δεν της έβαζαν στόμα γιατί νήστευε. Τα χέρια της ήταν σταυρωμένα από τις πολλές προσευχές. Και είχε επτά πόδια, ένα για κάθε βδομάδα της Σαρακοστής. Την κυρά Σαρακοστή την κρεμούσαν στον τοίχο και κάθε Σάββατο της έκοβαν ένα πόδι. Το τελευταίο πόδι το έκοβαν το Μεγάλο Σάββατο.

παγκόσμιες, διεθνείς και ευρωπαϊκές ημέρες

- 4/2 παγκόσμια ημέρα κατά του Καρκίνου
- 7/2 παγκόσμια Ημέρα Ασφαλούς Πλοήγησης στο Διαδίκτυο
- 11/2 ευρωπαϊκή ημέρα του 112, για να γίνει γνωστός ο κοινός αριθμός έκτακτης ανάγκης 112 στους ευρωπαίους πολίτες, που δείχνουν να αγνοούν την ύπαρξή του
- 12/2 παγκόσμια ημέρα του Γάμου
- 12/2 ημέρα της Ερυθράς Χειρός ή του Κόκκινου Χεριού, γιορτάζεται κάθε χρόνο με για να θυμίσει και να ευαισθητοποιήσει τους πολίτες του κόσμου για τα παιδιά που στρατεύονται παρά τη θέλησή τους σε πολέμους και ένοπλες συγκρούσεις. Πρόκειται για τη χειρότερη μορφή παιδικής κακοποίησης.
- 13/2 παγκόσμια Ημέρα Ραδιοφώνου
- 13/2 διεθνής ημέρα κατά της Επιληψίας
- 14/2 ημέρα των Ερωτευμένων (Αγίου Βαλεντίνου)
- 15/2 παγκόσμια ημέρα κατά του Παιδικού Καρκίνου
- 20/2 παγκόσμια Ημέρα Κοινωνικής Δικαιοσύνης
- 21/2 παγκόσμια ημέρα Μητρικής Γλώσσας
- 22/2 παγκόσμια ημέρα Σκέψης (Προσκοπισμού - Οδηγισμού)
- 27/2 διεθνής ημέρα Πολικής Αρκούδας
- 28/2 παγκόσμια ημέρα Σπάνιων Παθήσεων

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

οι δραστηριότητές μας

Η Αποκριά είναι η περίοδος της χαράς και της ξεγνοιασιάς.

Ύστερα από τρία χρόνια απαγόρευσης λόγω του covid – 19, ήρθε η ώρα να χαρούμε, να ξεφαντώσουμε, να διασκεδάσουμε και πάλι με τους συμμαθητές μας.

Έτσι, διοργανώσαμε στο Σχολείο μας ποικίλες αποκριάτικες εκδηλώσεις, στις οποίες πήραν μέρος όλα τα παιδιά.

Την Τσικνοπέμπτη, μπορεί σουβλάκια να μην ψήσαμε...

φάγαμε στο σπίτι!!!

... «παρτάραμε»

Πέσαμε με τα μούτρα στην υγιεινή διατροφή!!!
Είχαμε σαλάτα από τον σχολικό μας κήπο!

Το αποκριάτικο πάρτι της Παρασκευής ήταν το καλύτερο...

Ντυμένοι μασκαράδες...

... φάγαμε και ήπιαμε

... παίξαμε διάφορα παιχνίδια

... και φυσικά χορέψαμε.

Μοντέρνους χορούς,
παραδοσιακούς χορούς
και γαϊτανάκι!

Όλοι μαζί, μια παρέα,
μικροί και μεγάλοι.

Με τους δασκάλους μας
στην πρώτη γραμμή!

Ήταν μια μέρα ξεχωριστή,
φανταστική,

ανεπανάληπτη!!!

Με πολλά πολλά παιδικά
χαμόγελα!

η Αποκριά στο Σχολείο μας

η ολομέλεια της ΣΤ' τάξης

eTwinning

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΕΣ

ΜΙΛΤΟΣ ΤΕΝΤΟΓΛΟΥ

Γρεβενά, 18 Μαρτίου 1998. Έλληνας πρωταθλητής του στίβου, χρυσός Ολυμπιονίκης του άλματος εις μήκος στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Τόκιο και αργυρός παγκόσμιος πρωταθλητής στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Στίβου του Όρεγκον το 2022. Ακόμα, έχει αναδειχθεί παγκόσμιος πρωταθλητής στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Κλειστού Στίβου στο Βελιγράδι το 2022, με άλμα στο μήκος στα 8,55 μ.

8.60 M
MILTADIS TENOGLU (GRE)

Θεωρείται ως ένας από τους πιο σημαντικούς Έλληνες αθλητές και αυτό το διάστημα νούμερο ένα αθλητής στον κόσμο συν τοις άλλοις, έχει αναδειχθεί πρωταθλητής Ευρώπης ανοικτού στίβου το 2018 στο Βερολίνο, πρωταθλητής κλειστού στίβου το 2019 στη Γλασκώβη και πρωταθλητής Ευρώπης στον κλειστό στίβο το 2021.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗ

Είναι Ελληνίδα πρωταθλήτρια του άλματος επί κοντώ, χρυσή Ολυμπιονίκης και παγκόσμια πρωταθλήτρια. Κέρδισε το χρυσό μετάλλιο στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2016 με άλμα στα 4,85 μέτρα. Αγινίστηκε στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2012 και του 2020. Έχει ρεκόρ 4,91 μέτρα στον ανοικτό και 4,90 μέτρα στον κλειστό στίβο.

Είναι η πρωταθλήτρια Ευρώπης ανοικτού στίβου (2018) και του Diamond League (2019), πρωταθλήτρια στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Κλειστού Στίβου, πρωταθλήτρια στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Κλειστού Στίβου και έλαβε δυο φορές το χάλκινο μετάλλιο σε Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Κλειστού Στίβου.

Αναδείχθηκε πρωταθλήτρια Ευρώπης στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα του Άμστερνταμ το 2016 (με 4,81 μ.), πρωταθλήτρια Ευρώπης στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Κλειστού το 2017 (με 4,85 μ.) και πρωταθλήτρια κόσμου στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Στίβου στο Λονδίνο το 2017 (με 4,91 μ.), γεγονός που την τοποθετεί στην πέμπτη θέση του άλματος επί κοντώ όλων των εποχών.

Κέρδισε συνολικά 10 μετάλλια σε όλα τα διεθνή αθλητικά πρωταθλήματα. Αναδείχθηκε αθλήτρια της χρονιάς στην Ευρώπη για το 2017 και αθλήτρια της χρονιάς στην Ελλάδα για το 2017 και το 2019. Θεωρείται ευρέως ως η καλύτερη αθλήτρια στην ιστορία του ελληνικού αθλητισμού.

ANNA ΚΟΡΑΚΑΚΗ

Δράμα, 8 Απριλίου 1996 είναι Ελληνίδα σκοπεύτρια και ολυμπιονίκης.

Στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2016 στο Ρίο ντε Τζανέιρο κατέκτησε το χρυσό μετάλλιο στο πιστόλι 25 μέτρων και το χάλκινο μετάλλιο στο αεροβόλο πιστόλι 10 μέτρων και έγινε ο δεύτερος Έλληνας αθλητής μετά τον Κωνσταντίνο Τσιακλίδη το 1912, και η πρώτη γυναίκα Ελληνίδα αθλήτρια στην ιστορία των Ελληνικών Ολυμπιακών Ομάδων, που κατέκτησε δύο μετάλλια στην ίδια διοργάνωση Ολυμπιακών Αγώνων.

Είναι αθλήτρια του Ορίωνα Θεσσαλονίκης και προπονητής της είναι ο πατέρας της, Τάσος Κορακάκης. Αβείθαλη στη σκοποβολή από το 2009 και σπουδάζει Ειδική Αγωγή στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας.

Αποτέλεσε την πρώτη γυναίκα η οποία έλαβε ως πρώτη λαμπαδηδρόμος την Ολυμπιακή Φλόγα μετά το άναμμα της για τους Θερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες του 2020.

Στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2020 υπήρξε σηματοφόρος της ελληνικής αποστολής μαζί με τον Λευτέρη Πετρούνιας. Στις συμμετοχές της στους αγώνες έλαβε την 6η θέση τόσο στο αεροβόλο πιστόλι από τα 10 μ. όσο και στο πιστόλι από 25 μ.^[1]

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΕΤΡΟΥΝΙΑΣ

Ο Λευτέρης Πετρούνιας είναι Έλληνας αθλητής της γυμναστικής, γεννήθηκε στην Αθήνα το 1990 και διακρίνεται ιδιαίτερα στο αγώνισμα των κρίκων. Έχει αναδειχθεί χρυσός ολυμπιονίκης το 2016 και χάλκινος το 2020, 3 φορές παγκόσμιος πρωταθλητής και 7 φορές πρωταθλητής Ευρώπης. Ξεκίνησε την ενόργανη γυμναστική σε ηλικία 5 ετών στο Πανιώνιο αλλά το 2005 σε ηλικία 15 ετών έκανε την επανέντασή του, εγκαταλείποντας προσωρινά το άθλημα για να επιστρέψει σε αυτό το 2008, αποφασισμένος να γράψει ιστορία.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΝΤΟΥΣΚΟΣ

Γεννήθηκε στις 29 Μαρτίου 1997, Ιωάννινα και είναι Έλληνας χρυσός Ολυμπιονίκης της κωπηλασίας στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Τόκιο, αθλητής του Ναυτικού Ομίλου Ιωαννίνων (Ν.Ο.Ι.)

Στους Θερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες 2016, συμμετείχε μαζί με την ελληνική ομάδα στο αγώνισμα των ελαφρών τετρακόπων ακιφ, όπου τερμάτισε στην 6η θέση. Στους Μεσογειακούς Αγώνες 2018 κατέκτησε το χρυσό μετάλλιο στο διπλό ακιφ μαζί με τον Χρήστο Στεργιάδα.

Στη μεγαλύτερη επιτυχία του, στους Ολυμπιακούς Αγώνες Τόκιο 2020 κατέκτησε το χρυσό μετάλλιο στο μονό ακιφ, με νέο ολυμπιακό ρεκόρ, καταρρίπτοντας εκείνο του Μάικλ Ντρίσντειλ από τους Θερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες του Ρίο το 2016. Αυτή η μεγάλη διάκριση του αντιπροσωπεύει το 4ο μετάλλιο της ελληνικής κωπηλασίας στην ιστορία των Ολυμπιακών αγώνων.

ΠΟΛΟ ΑΝΔΡΩΝ 2021

Με το ασημένιο μετάλλιο θα επιστρέψει η Εθνική ομάδα Ανδρών του πόλο από τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Τόκιο

περιεχόμενα

στο φύλλο αυτό θα βρείτε τα άρθρα μας για:

- συσχετισμοί και ονομασίες για τον Φεβρουάριο – σελ. 3
 - λαογραφικά – σελ. 3, 4
 - παροιμίες, εορτολόγιο – σελ. 5
- φάκελος «Διατροφή», από την επίσκεψη του διατροφολόγου – σελ. 6
 - Αποκριά: Τριώδιο, έθιμα – σελ. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13
 - παγκόσμιες ημέρες – σελ. 13
 - οι δραστηριότητές μας – σελ. 2, 14, 15

Ευχαριστούμε!

οι μαθητές της ΣΤ' τάξης

**επιμέλεια: η δασκάλα της ΣΤ' τάξης
Μαρίνα Γκουτζουρέλα**